Δευτέρα 24 Φεβρουαρίου 2025

Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς α᾽ καὶ β᾽ εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452)

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργʹ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἕτερα

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.α΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Χαίροις ἀσκητικῶν

ἦχος πλ.α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, καὶ φωτοφόρος καὶ ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα, πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στάμνῳ ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ἡ τοῦ προδρόμου κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῷα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδούς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρῴδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος. Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν, ἣν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	Ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας Προκείμενον

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ̇ π̇ ȵ̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος ȵ̇ ȵ̇ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

(β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ ἡ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ/π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Παρασκευῆ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

Δεήσεις

Ἦχος λ ἀ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοί, Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν — ἦχος β΄

Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλήν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν, ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν, ἣν περ, ὁ ληρώδης Ἡρῴδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῇ Ἡρῳδιάδι συμπλεκόμενος.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Ὥσπερ ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δᾳδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρῴδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλη τε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν, ἣν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν.

Πάλαι ὥσπερ θεῖος θησαυρός, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὥσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Θεοτόκε ἄχραντε, χαῖρε ἡ δι᾽ Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε, χαῖρε ἡ τεκοῦσα Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, εὐλογημένη χαῖρε σεμνή, Παναγία Παρθένε μόνη πανύμνητε, σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε	ἦχος δ΄	
Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.		
Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄		
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.		
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.		
Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.		
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!
Εὐλόγησον.
Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.
Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ᾽ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ᾽)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ᾽ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετά ἀπό κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε

ἦχος δ΄

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ΄

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλήν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ᾄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σῴζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ — ἦχος δ΄

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστά, πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ κτίστην, τούτοις διδόντα μάκαρ διὰ σοῦ, λύσιν πταισμάτων, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο

Κάθισμα

Ἐπεφάνης σήμερον — ἦχος δ΄

Ὁ Ἡρῴδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν κάραν σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς, ὡς ἔκφρων οἴστρῳ ὁ δείλαιος, ἣν περ ἐκ πόθου, πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μωϋσῆς ἑώρακε, πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171	Πέτρου Λαμπαδαρίου	279	Γαβριὴλ Κουντιάδου
256	Πέτρου Λαμπαδαρίου	179	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
306	Χρυσοστόμου μοναχοῦ		

Προκείμενον

ψαλμὸς ρλα΄

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.137/892

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:17-30
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.
18Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. 19Καὶ προσκαλεσάμενος
δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος
ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; 20Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον· Ἰωάννης ὁ
Βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σέ, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;
21Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων
πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν. 22Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν
αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι,
χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ
εὐαγγελίζονται· 23Καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. 24Ἀπελθόντων δὲ
τῶν μαθητῶν Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς
τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 25Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν;
Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; Ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ
ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. 26Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί λέγω
ὑμῖν, καὶ περισσότερον Προφήτου. 27Οὗτός ἐστι. περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. 28Λέγω
γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ

δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι. [29]Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· [30]οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ᾽ αὐτοῦ.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.» (6΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ α΄

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ

ἦχος πλ.β΄

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε εὐφήμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένῃ Πνεύματι, ἐκ χειλέων εὐαγῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνήν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνιᾷ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία ἡ Χριστοῦ, εὐσταθῶς ποιμαίνεται τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ᾠδήν, βοώντων Πρόδρομε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρον, ἡμῖν ἀναφαίρετον, θεοφόρον κορυφήν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ᾠδαῖς, ἐπαξίως πανδημεῖ, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.» (6΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύι, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ — ἦχος πλ.β΄

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαστὴρ στειρεύουσα βλαστόν, σὲ προσήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ νυμφίῳ, ταύτην μνηστευόμενον.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν σὴν θεόφθογγον φωνήν, πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλίς· τὴν θείαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, κάραν τὴν ὑπόγαιον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὑραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων Πρόδρομε τὴν κάραν σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… — Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… — Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… — Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν… — Ἀμήν.

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς — ἦχος πλ.δ΄

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦσα θείαν ζωήν. Ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὕρεσιν, τὸν Χριστόν, δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρύειν ἰάματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῦ βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντί, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπής, τοῦ ἡλίου ὁ Πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτί, μηνύων πάλιν ἡμῖν, ἴδε κραυγάζει ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί, ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ δ΄

Χριστός μου δύναμις

ἦχος πλ.β΄

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πάλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμφανῶς Διαθήκης καὶ προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτός, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριχίνοις ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἠνέσχου καὶ εὐκλεῆ, κάραν σου καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἁλουργίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῇ αἴγλῃ Πρόδρομε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ σοφὲ μνήμῃ, σὺν ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεκρὸν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγευσις, τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ ε΄

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ

ἦχος πλ.β΄

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστά, ταῖς πειραστικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὔραις ἀεὶ ριπιζόμενος, πύργος δὲ τοῦ θείου λαοῦ ἀκράδαντος· δυνάμει Ἠλιοὺ γὰρ ὤφθης καὶ πνεύματι.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὴν θεότητα ἀθετῶν, καὶ κατασμικρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ, τήν τε θείαν χάριν σοῦ νοσφιζόμενος, ἐνδίκως περιβόλων θείων ἀπείργεται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀφθόνου ἤνοιξας σὺ πηγῆς, πύλην τοῖς ὑμνοῦσί σε ἡμῖν, πόθῳ ἀοίδιμε Πρόδρομε, χάριτος τῆς θείας βλυζούσης νάματα, καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὡραιοτάτης σου ψυχῆς, νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνή, καὶ φέγγει τῆς ἁγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ ς΄

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν ἦχος πλ.β΄

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προφήτην σε ἔφησεν ἡ ἀλήθεια Χριστός, καὶ προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστά τε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἑώρακας, ὃν προφῆται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ πηγή, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ ἀοίδιμος κάρα σου βαπτιστά, προφῆτα καὶ Πρόδρομε, ἀλλ᾽ ὀφθεῖσα προχέει ἰαμάτων πηγάς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλάϊσμα φαιδρόν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὕτη καὶ εὐκλεής, προβάλλεται πόλις σου, τὴν σεπτήν σου καὶ θείαν κάραν Πρόδρομε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μέγας προέγραψεν, ἐν προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν ἦχος β΄

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σήν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Οἶκος

Ἐκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα, ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθείς, τῇ ᾠδῇ ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσῃς συνεργὸς μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαί σου κορυφὴν τὴν ἁγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον

Τῇ κδ΄ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, μνήμη τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν,
Καρποὺς παραινῶν ἀξίους ποιεῖν πάλιν.
Ὁ βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους,
Γῆθεν φανεὶς βάπτιζε πηγαῖς θαυμάτων.
Εἰκοστὴν Προδρόμοιο φάνη κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ ζ΄

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο ἦχος πλ.β΄

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Τῆς Παρθένου ὁ βλαστὸς σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν νηδὺϊ τῆς Παρθένου τὸν σκηνώσαντα, ἔγνως στειρωτικῆς ἐκ γαστρός, καὶ χρησάμενος, τῇ μητρῴᾳ Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεμακάρισται τῷ ὄντι ἐν ταῖς πόλεσιν, αὕτη νῦν παναοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ ἑορτάζουσα βοᾷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διὰ σοῦ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην, σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν, ὃν αἴτησαι πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ η΄

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας ἦχος πλ.β΄

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπεστάλη βοῶντος φωνὴ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἑτοιμάσατε φάσκει καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον, δι᾽ ἁγιότητος· οὗτος γὰρ ἐλθών, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ἡμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῇ φωνῇ ἀκοὴν μὲν τῇ τοῦ γεννήτορος, ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ θέᾳ, τοῦ θείου Πνεύματος, ὅλος δὲ ἁφῇ, Ἰωάννης ὁ πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χρυσαυγὴς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ θ΄

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον

ἦχος πλ.β΄

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν σὺ φύλαξ ἐξ ἰσχύος γενόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι· ὅθεν τοῦ Λόγου σε μύστην τε καὶ φίλον νῦν εἰδότες, σὲ μακαρίζομεν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ προφήτης τε καὶ ἀπόστολος, ἄγγελός τε καὶ Πρόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως, Βαπτιστὴς καὶ ἱερεὺς καὶ μάρτυς πιστός, κήρυξ τε τοῖς ἐν Ἅδου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανών, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δειγματίζεται, ἱερουργοῦ χειρὸς νενεκρωμένης τῷ θαύματι, βλαστησάσης αὖθις διὰ τῆς πίστεως· σῆς γὰρ ἐκφανθείσης κάρας μακάριε, ἡ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεεῖ τεμένει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γὰρ πάρεισιν ἀγγέλων χοροί, πνεύματά τε δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σύν τῷ βαπτιστῇ, Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουσα.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Ἀργὴ	Σύντομος
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν — ἦχος β΄

Λαμπροφανὴς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τοῦ αὔλου, ἧς τὴν εὕρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὑρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρόν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως, ταῖς πρεσβείαις σου· ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν δίαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

Αἶνοι

ἦχος δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν′ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόμοια

Ἔδωκας σημείωσιν ἦχος δ′

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ἤνοιξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, κεφαλή σου πανεύφημε, καὶ τρυφὴν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων χαρισμάτων, ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἠχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Μύρα ὥσπερ νάματα, ἡ κεφαλὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀέναα, καὶ τραπέζῃ σήμερον, ἀποτεθειμένη, μυστικῇ καὶ θείᾳ, εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδίαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροῖ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἔτεμεν ἡ κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτατον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ νάματα ἔβλυσεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν θείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἑπταικότες δοῦλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι᾽ αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ — ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φιλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτήρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ τῆς Μητρός σου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Σωτηρίου Ἀρβανίτη

Δοξολογία

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.β΄	Γεωργίου Βιολάκη
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

ἕτερα

Τυπικά

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.342

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1

∴ Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. 111:2

∴ Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. 111:4

∴ Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει. 111:5

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.342

∴ Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Λουκᾶ 1:68

∴ Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Λουκᾶ 1:69

∴ Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Λουκᾶ 1:71

∴ Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Λουκᾶ 1:72

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

C ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι

οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι

α

Πανδέκτη, 1851 σ.11*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα

να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ′ ἦχος δ′ πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.343

∴ Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Λουκᾶ 1:76

∴ Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Λουκᾶ 1:77-78

∴ Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Λουκᾶ 1:78-79

Ταχὺ προκατάλαβε	ἦχος δ΄	
Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.		
Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Ἀπολυτίκια

Ταχὺ προκατάλαβε	ἦχος δ΄

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη I	ἦχος β΄	Γαβριήλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη II		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.
Πρόσχωμεν

∴ Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 63:11

∴ Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου. 63:2

Σοφία

Πρὸς Κορινθίους β΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:6-15

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς
φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7Ἔχομεν δὲ τὸν
θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ
ἐξ ἡμῶν· 8ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ
ἐξαπορούμενοι· 9διωκόμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ
ἀπολλύμενοι· 10πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα
καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. 11Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον
παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.
12Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα
τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ
καὶ λαλοῦμεν· 14εἰδότες, ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ
παραστήσει σὺν ὑμῖν. 15Τὰ γὰρ πάντα δι᾽ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων
τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.80#

τὸ τέλος

∴ Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. 91:13

∴ Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. 91:14

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:2-15

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 3εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; 4Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε καὶ
βλέπετε· 5Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ
ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· 6καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ
σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. 7Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ
Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 8Ἀλλὰ
τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἠμφιεσμένον; Ἰδού, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν
τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. 9Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ
περισσότερον Προφήτου. 10Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. 11Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ
μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν. 12Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου
τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.
13Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν· 14καὶ εἰ θέλετε
δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. 15Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾱ Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων

ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

380	Πέτρου Λαμπαδαρίου	529	Βασιλείου Νικολαΐδη IV
543	Πέτρου Ἐφεσίου	283	Θρασυβούλου Στανίτσα
460	Θεοδώρου Φωκαέως	352	Γεωργίου Καρακάση
388	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	305	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
329	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	279	Γεωργίου Τσατσαρώνη I
623	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	277	Γεωργίου Τσατσαρώνη II
327	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	387	Γεωργίου Τσατσαρώνη III
317	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	267	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
590	Γαβριὴλ Κουντιάδου	295	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
252	Βασιλείου Νικολαΐδη I	214	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
332	Βασιλείου Νικολαΐδη II	343	Κωνσταντίνου Λάμπρου
385	Βασιλείου Νικολαΐδη III		

Λειτουργικά

Βασιλείου Νικολαΐδη	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γεωργίου Τσατσαρώνη I
Γεωργίου Καρακάση	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη	Γεωργίου Τσατσαρώνη II

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος α΄

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

193	Πέτρου Μπερεκέτη	256	Γεωργίου Καρακάση
452	Πέτρου Λαμπαδαρίου	203	Γεωργίου Τσατσαρώνη
498	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	215	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
388	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	199	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
451	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	292	Κωνσταντίνου Λάμπρου
254	Δημητρίου Κουτσαρδάκη	---	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
206	Βασιλείου Νικολαΐδη Ι		
277	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′ — ἦχος πλ.α′

Ι. Μ. Βατοπαιδίου — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

Εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.193*

ι ι ι ι ε π q ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χρα α α ε χε χρα ξα α α α α α προς σε ε π q εισ α
χου σο ο ο ο ο ο ο ον μου ου λ g εισ α α α χου
σο ο ο ον μου ου Κυ υ υ υ υ ιυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ε ε ε Κυ υ υ υ ρι
ι ε ε ε π q Κυ υ υ ρι ι ε ε χε ε
χρα α α α α α α ξα α α α α προς σε ε Δ ζ εισ
α α α ια α α α α χου ου σο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου Δ ζ προ ο ο ο ο
ιο ο ο ο ο σχες τη φω νη η η η η ν η της δε

η μου ου ου ου ου ου ου ως θυ μι ι α α α α

η η η η η η η χη η η η η η η ου ου ο ο ο ο ι

ο ο ο ο ο προ η η ω τω η η η η θη θυν τευ α

Κ

υ ρι ι ε ε ε ε

ου ου ου ου ου ου ου σο ο ο ον μου Κυ υ υ υ υ

ου ου ου ου ου ου ου κου α α ια α α α α α α α

ο ο ο ο ι ι ι

ον ο ο ο ο ι ι ι πι ω ω ω εν α α α μα
σου π/q ε ε ε ε ε πα α α ια α α αρ σις
τω ω ω ων χει ει ει ει ει ρω ω ω ω ω ω
ω ω ω τω ων χει ει ρω ω ω ω ω ω ω ω ων
μου ου ου ου ου ου ου θυ υ υ υ υ σι ι ι ι
ι ι ι ι ι α ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
ι νη η η η η η η π/q ισ α α α α α
α α α α ια α α χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου σο ο ο ον μου χ/q Κυ υ υ υ υ υ ρι ι
ε ε ε ε

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.121*

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ἀ/q Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.209#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̆ ϊ̈ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.74*

Κ υ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α προς σε ε

ε εισ α α κου σο ον μου εισ α κου σο ον μου ου

ου Κυ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς

σε εισ α κου ου σο ο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η

η τη ης δε η η η σε ω ω ω ως μου εν τω

κε κρα γε ναι αι αι με προ ο ος σε ε ε εισ

α α κου σο ον μου Κυ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ως θυ

μι α α μα α εν ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου

ε παρ σις των χει ρων μου θυ σι ι α α ε ε σπε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β161*

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ϊ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.122*

πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη
ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνως τας τρι βους μου

Θ

ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

χρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

λ

πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Θ

κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π

ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με
ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε
Є ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του
εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Є με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι
Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε
εισ α κου σον της φω νη ης μου
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την
φω νην της δε η σε ως μου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.210#

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου χ̇ ϊ̇

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α

μαρ τι ι αις χ̇ ϊ̇

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι

ι α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων

αυ των χ̇ ϊ̇

Παι δευ σει με δι καιος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε

φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη
σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με
νων την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρε ελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην
Θ κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Θν τω ε χλει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνως τας τρι βους μου
Θν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε
χρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουχ ην ο ε πι γι νω σχων με
Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουχ ε στιν ο
εκ ζη των την ψυ χη ην μου
Θκε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των
Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε
Θ ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο
δω ως μοι
Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε εισ

α χου σον της φω νη ης μου

Γ εν νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ω ω ως μου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β162*

Ἦχος λ ϊ Κε

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι

ι αις

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε φα

λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν

θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου
ε πι σοι οι ηλ ι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε χε χρα ξα φω νη
η μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η
σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε
λω
ν τω εχ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ υ ε ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω ω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α χαι ε πε βλε πον χαι

ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη απ ε μου χαι ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ѳ κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η

ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με

Στιχηρὰ τοῦ προφήτου

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.141/588*

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμος ε στι
αι ροις η ι ε ρα κε φα λη και φω το φο
ρος και αγ γε ε λοις αι δε σι μος η ξι φει τμη θει
σα πα α λαι και τμη τι κοις ε λε γμοις α σελ γει ας
αι αι σχος δι α κο ψα σα πη γη η η τοις θαυ μα
σι τους πι στου ους κα ταρ δευ ου σα η του Σω τη ρος
την σω τη η ρι ον ε λευ σιν κα ταγ γει λα σα
και την πτη η σιν του Πνευ μα τος πα λαι κα τα νο η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.142/589*

ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
C τα μνω εγ κε κρυμ με νη πο τε η του Προ δρο
μου κε φα λη η πε φα νε ρω ται λα γο νων α να δο
θει ει σα εκ των της γης εμ φα νως και θαυ μα των
ρει ει θρα α να βλυ ζου σα και γα αρ εν τοις υ δα σι
κε φα λη ην εν α πε λου σε του υ πε ρω α νυν
στε γα α ζον τος υ δα σι και ομ βρυ ζον τος τοις
βρο τοι οις θει αν α φε σιν ταυ την ουν μα κα ρι σω μεν
την ον τως α οι δι μον και εν τη ταυ της ευ ρε ε σει
πε ρι χα ρως ε ορ τα σω μεν Χρι στον δυ σω που ου

σης του δω ρη σα σθαι τω κο ο σμω το με γα ε λε

ος

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α

νο μι ων αυ του

τὸ ἴδιο

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.143/590*

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Κα ρα η τον α μνον του Θε ου α να κη ρυ ξα

σα σαρ κι ι φα νε ρου με νον και πα σι της με τα

νοι οι ας τας σω τη ρι ους ο δους χ θει αις υ πο θη

η καις βε βαι ω σα σα π η πρι ιν του Η ρω δου πα

ρα νο μι ι αν ε λεγ ξα σα χ και δι α του το

εκ τμη θει ει σα του σω μα τος χ και την χρο νι ον

υ πο στα α σα κα τα κρυ ψιν π ωσ περ φω το φα νης η

μιν α νε τει λεν η λι ος χ με τα νο ει τε βο ω ω σα

και τω Κυ ρι ω προσ τι θε σθε χ ψυ χης κα τα νυ

υ ξει χ τω πα ρε χον τι τω κο ο σμω το με γα ε

λε ος χ

χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.179/535*

α α με ε ε ε νοι και προσ χυ νου ουν τες

εν δο ο ξε πλου του ου ου ου ου ου με ε ε εν

δι ι α α σου ου Χρι στου ου Βα α πτι ι ι

στα θαυ μα α α τω ων τα πα ρα α δο ο

ξα και των πται σμα α α α α α τω ων τη ην συγ

χω ω ω ρη η η η σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.533*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.144/591*

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ

λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ

σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο

ο ος υ υ πα αρ χων και φυ σει γε νο με νος α αν

θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

δα α προσ ω ω ω ω πων τε ε μνο ο με ε ε ε νος αλλ

εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως

γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι

κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης

προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω

θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ

α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε

ευ ε σε μνη πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι

στε ε λε η θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α

Σύντομον

Ἦχος λ π Βϋ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ πλ. Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

Τ
ι ι ις μη η η η η μα χα ρι ι σει ει
σε πανα γι ι ι α α α Πα αρ θε ε ε ε
νε ε ε ε ε ε ε ε τι ις μη α νυ υ μνη η
σει ει α νυ υ μνη η σει ει σου τον α λο ο ο ο
χε ευ το ον το ο ο ο ο ο ο ο ο χον ο
γα αρ α α χρο ο ο ο νω ω ω ως ε εχ Πα α α
α τρο ο ο ο ο ος ε εχ λα α α α α α α αμ
ψας Υι υι υι ο ο ο ος μο ο ο ο νο ο γε ε νη
η η η η η η ης ο αυ το ος ε εχ σου ου
ου ου τη ης α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν α

ω ω ω χω αρ α σα ως ω ω στω α α α φρα

ε Θε ει ει σει υ υ υ φυ θεις ω χω αρ α σα

Θε υ υ ηυ υ υ υ υ υ υ υ υ ος ο ο ε

χαι χων αρ α α α α α πα υ ος ο

ο ος υ ο ο νο ε ε ε με ο ο νο γε σει υ υ φυ

ι ος δι ο ος πο ανθρω α α α ανθρω ω ω ω αν θρω α α α

δυ εις ουχ ου μας η η ι ι δι ι ι ι ι

ο ο ο μνο πων τε ω ω ω ω προσ δα α α α

ε σε υ φυ ι δι α α δυ εν αλλ νος ε ε ε με

ο ζο ι ι ρι ω ω ω γνω ως τω υ χυ α συγ α ων

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.101*

ου ους αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α

α α μην

Τις μη μα κα ρι σει σε παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει

σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο

χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ κω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

Σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ ⸗ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε
τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ
α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε
νης ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως
σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει
γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α
δα προσ ω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δι φυ σε ων
α συγ χυ τως γνω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ ε σε

Γαβριήλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

σε μνη Πα αμ μα κα α α ρι ι ι ι στε ε λε

ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

ε ε ων α συγ χυ υ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με

ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α δι φυ υ σε

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

αρ κω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ

ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα

ΠΑ ΔΙ

αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος

ΠΑ

εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε

ΝΗ

α φρα α α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε

ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο

ΠΑ

ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι

ΜΕΛ ΚΕ

ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

ΔΙ

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε

ΠΑ

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

συγ χυ τως γνω ω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

ου ρα α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον κατι αι αι αι α α

σε ε ε ε δο ο ξα α α α α ια α α α ζει ει ει

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο σμος

ι ιθ ι δου ους δι ι ο ο ο ο ηη η η ω ω ω ζω ου

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

ω ω ναι αι αι αι αιαις αι αι σι ι ι αι αις

ω ω οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

ΔΙ ΓΑ

πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ

ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ

νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα

ΒΘ

τε ε ε ε ρα α Γι υι υι ον χαι α α γι

ΔΙ

ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

ΒΘ

ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι

ΔΙ ΜΕΛ

ι ι χαι αι αι ροι οι οις υ μνει ει σθαι φω ναις

ΔΙ

αι αι αι σι ι ι ι αις Γι υι ε Θε ου ζω

ω ω η η η ην ζω η η η η ην ο δι

ι ι δους δι ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

Θὶς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.145/592*

Η ρω δι α δι συμ πλε κο μενος
Θε κει εξ α να τε λω κε ρας τω Δαυ ιδ
η τοι μα σα λυ χνον τω Χρι στω μου
ω ωσ πε ερ εκ με ταλ λων ο χρυ σος ου τως εκ
της γης του Προ δρο ο μου η κε φα λη η δα δου χει
στα μνω δι α λαμ που σα και φθεγ γο με νη τρα νως
του Η ρω δου ε λεγ χου σα μοι χει αν και φο ο νον
αι γλη τε φω τι ζου σα τας δι α νοι ας η μων ην πε
ερ α σπα ζο μενοι πι ι στει ση με ρον τι μη σω μεν
υ μνοις ως υ περ η μων Θε ω πρε σβευ ουσαν

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α’
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.179/535*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.533*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η των θει ει ω ων εν νοι οι ων παν σε βα σμι ι

ι ος θη η κη και της αρ ρη η του ου σι ας τρα

νω ω ως η η προ ο ο βλε ε ψα α α σα το

μυ στη ρι ι ον κα α α ρα α α α σου ως εκ λα

γο νω ων μη τρι ι κων εκ των τα μει ει ει ων τη ης γης

Ι ση μερον α να τε ε ε ε ε τα α α αλ κεν

ω α α αν νη παν ε ε ε ε ε ευ φη η η η

με και ευ ω δι ι α α α σε ε πα α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.146/593*

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η των θει ω ων εν νοι οι ων παν σε βα α σμι ι ι

ος θη η χη και της αρ ρη του ου ου σι ι ι ας τρα

νω ω ως η η προ ο ο βλε ε ψα α α σα

το μυ στη η η η ρι ον κα α α ρα α α α

σου ως εκ λα γο νω ων μη τρι ι κων εκ των τα

μει ει ει ων τη η γη ης ση με ρον α να τε

ε ε τα α α α κεν Ι ω α α α αν νη παν

ε ε ε ευ φη η η η με και ευ ω δι α α σε

ε πα α σα αν την υ φη η η λι ι ι ι ον α γι

α σμου προ χε ου ου ου σα μυ υ ρον και νο η τω

ως χη ρυ υ ητ του ου ου ου σα με τα νοι οι οι

οι α ας ο ο δο ον και τω Σω τη η η ρι τω ων

ο ο ο λων πρε σβε ε ε ε ε ε ευ ου σα

υ περ των ψυ υ χω ω ων η η η η μων

Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.147/594*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ αι ρε η ελ πις η μων Θε ο το κε α χραν τε χαι

Ἀπολυτίκιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.180/536*

πλη θυν των αγ γε λων κα τω θεν συγ κα λει ται αι

των αν θρω πων το γε νος ο μο φω νον α να

πεμ ψαι δο ξαν Χρι στω τω Θε ω ω

τὸ τέλος στω τω Θε ω ω ω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος Θ.Λειτουργία Εἰσοδικὸν ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.535*

Θε κ γης α να τει λα σα η του Προ δρο μου κε φα λη

α κτι νας αφ ι η σι της α φθαρ σι ας πι στοις των ι

Ἑσπέρας | ☜ Θεοτοκίον ☞ | Ὄρθρος | Θ.Λειτουργία | Εἰσοδικὸν | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.148/595*

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος Θ.Λειτουργία Εἰσοδικὸν ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

μω ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις

α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α γνω

στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η

μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω

το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του * τας ψυ χας η

μων * τας ψυ χας η μω ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τ
ο απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το χε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ⸗ Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Καθίσματα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.148/595*

Ω ς θει ον θη σαυ ρι σμα εγ κε κρυμ με νον τη γη

Χρι στος α πε κα λυ ψε την κε φα λην σου η μιν προ

φη τα και Προ δρο με παν τες ουν συν ελ θον τες εν τη ταυ

της ευ ρε σει α σμα σι θε η γο ροις τον Σω τη ρα υ

μνου μεν τον σω ζον τα η μας εκ φθο ρας ταις ι κε σι αις

σου

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.148/595*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

Καθίσματα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.149/596*

Θεοτοκίον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.149/596*

Πολυέλεος - Ἐκλογή

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·...

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·...

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·...

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·...

Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·...

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·...

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·...

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·...

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·...

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·...

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·...

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·...

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·...

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·...

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·...

Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·...

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·...

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·...

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·...

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·...

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·...

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Δοῦλοι Κύριον...

μέλος σύντομον

Ἦχος ⸗ ϥ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

ΠΑ

Ο ο τι τον Ι α χωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο

ΝΗ

Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω

ΠΑ

αλ λη λου ι α

ΠΑ

Ο τι ε γω ε γνω χα ο τι με γας ο Κυ ρι

ΝΗ

ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους

ΠΑ

αλ λη λου ι α

ΠΑ

Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η

σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα

ΝΗ ΠΑ

λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι

α

ΠΑ
α
να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
ϵ
ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυτου αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α

ΠΑ

Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον

Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν Δ και πα α σας

ΝΗ ΠΑ

τας βα σι λει ας Χα να αν ν αλ λη λου ι ι α π q

ΠΑ

Κ αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν +

ΝΗ ΠΑ

κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του ν αλ λη λου

ι ι α π q

ΔΙ

Κ υ ρι ε χ q το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

ΠΑ ΝΗ

να Δ και το μνη μο συ νο ον σου + εις γε νε αν και γε

ΠΑ

νε αν ν αλ λη λου ι ι α π q

ΠΑ

Ο τι κρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του Δ και

ΝΗ ΠΑ
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα χλη θη σε ε ται αλ λη
λου ι ι α
π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΝΗ ΠΑ
χρυ σι ι ον Δ ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων ν αλ
λη λου ι ι α
π q
ΠΑ
C το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν Δ ο φθαλ
ΝΗ ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται ν αλ λη λου ι
ι α
π q
ΠΑ
Ω τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται Δ
ΝΗ ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των ν αλ λη

λου ι ι α
ΠΑ
Ο μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
ΝΗ
ΠΑ
λη λου ι ι α
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Ο ι χος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Ο ι χος Α α ρων ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Ο ι οι χος Λευ ι ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

Ψαλμός 135

Ἦχος Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α πq ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι

α πq

Є ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω

τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α πq

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α πq

Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα

μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α πq ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου

ι α
ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ̅ π̅ ἡ̈ Πα̅

ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο

ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α
Τ ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α
Τ ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν τη ης νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

ου Αλ λη λου ου ι α
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
πρω ω το το χοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α * ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

ου Αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Ἦχος
Θ ν χει ρι κρα ται α και ε εν βρα χι ο
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Τ ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ
θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

A αλ λη λου ου ι α π ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου

ι α π

Κ αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τη η ης A αλ λη λου ου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου A αλ λη λου ου ι α π

Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω κ αι αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν A αλ

λη λου ου ι α π * ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

*ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

T ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του

εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α

*ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε

ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

*ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου
ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Τ ον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε
ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Κ αι τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι

α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

Κ
Ο
Ἦχος α΄. Πα

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
π q
Κ
αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
π q
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
π q
Ο
δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι
Αλ λη λου ι α
π q
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α
π q
Θ
ξο μο λο γει σθε τω Θε ω ω του ου

Ἐκλογὴ εἰς ἑορτὰς τοῦ Τιμίου Προδρόμου

Ἦχος λ π

Τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ἀλληλούϊα

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.
Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.
Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσιν τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν.
Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ὁμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγεννήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον.
Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.
Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσει,

Προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,
Ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου, ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
Τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.
Ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ ἔγνως.
Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Ἀλληλούϊα

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα… Ἀμήν.

Κάθισμα

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.150/597*
σ.136/891*

Θεοτοκίον

Ἦχος Δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.112/561*

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

6 λ (β′)
με νοι
χ χ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι 6 λ
α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται 6 λ
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται 6 λ τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως 6 λ
χ χ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην 6 λ
α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν 6 λ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος ⸗ Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

Θ
κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο
λε ε μει με ε ε πα α α θη η λ αλλ αυ τος
α αν τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη
η ηρ μου ου λ (β′)

Ο
ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α
πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου λ ως χο ο ορ
το ο ος γα αρ π q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε
ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι

α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι

λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι

α δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ

υ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α α μη ην

α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος δ΄ νη Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

(β′)

Ο ι μι σου ου ου ουν τε ες Σι ι ω ων αι σχυ υν

θη η η τε ε ε ε ε α α πο του Κυ

υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω και αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

α γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι χη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω

ως

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι

αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω

ω νων α α μη ην

Ⲁ γι ω ω Πνε ευ μα α τι α να βλυ υ υ

ζει τα τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει

θρα α αρ δε ε ευ ο ο ο ο ον τα α

α α α πα α σαν τη ην χτι ι ι σι ι ιν προς ζω

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος ⲇ ⲛ̀ⲁ Βⲩ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με
ε ε νοι οι
(β′)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και αι αι
αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη
ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α αρ
σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε
ται αι τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι
ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως
Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Προχείμενον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

Σω τη η ηρ μου (β′)

Ο ι μι σου ουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο

του Κυ ρι ι ου ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Δ γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ι ι ως

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

Μετὰ τὸν ν'

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.45/800*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε λε η μον
εξ α λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα α
των
Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ
μων σου εξ α λει ψον το α νο ο ο μη μα α
Ἦχος Δι
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.146/593*
Η των θει ω ων εν νοι οι ων παν σε βα α σμι ι ι

ος θη η χη και της αρ ρη του ου ου σι ι ι ας τρα

νω ω ως η η προ ο ο βλε ε ψα α α σα

το μυ στη η η η ρι ον κα α α ρα α α α

σου ως εκ λα γο νω ων μη τρι ι κων εκ των τα

μει ει ει ων τη η γη ης ση με ρον α να τε

ε ε τα α α α κεν I ω α α α αν νη παν

ε ε ε ευ φη η η η με και ευ ω δι α α σε

ε πα α σα αν την υ φη η η λι ι ι ι ον α γι

α σμου προ χε ου ου ου σα μυ υ ρον και νο η τω

ως κη ρυ υ ητ του ου ου ου σα με τα νοι οι οι

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του

Λο γου και Παρ θε ε νε χ λ των δυ σχε ρων και δει νων

με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο

ρη τη γα λη η νη χ λ τη του Υι ου και Θε ου σου

παν α μω με

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ α΄

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Ἦχος λ̇ π̇ ⲃ̅ ⲩ̅

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.151/598*

Β α πτι στα του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η μων

Δ ευ τε ευ φη μω τη γλωτ τη και παν σθε νει χρο

του με νη πνευ μα τι εχ χει λε ων ευ α γων την του

Λο γου προ δρο μον φω νην εν ω δαις πνευ μα τι καις

πι στοι δο ξα σω ω με εν

Β α πτι στα του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η μων

Є ι ρη νι κη κα τα στα σει γα λη νι α και

α πει ροις πλη θε σιν Εκ κλη σι α του Χρι στου ευ

στα θως ποι μαι νε ται των σοι την ε τη σι ον ω δην βο

ων των Προ δρο ο με ε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Τ ην προς Θε ου δε δο με νην ως θη σαυ ρον η
μιν α να φαι ρε τον θε ο φο ρον κο ρυ φην του ου Προ
δρο μου α παν τες ω δαις ε πα ξι ως παν δη μει πι
στοι τι μη σω ω με εν
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Τ ον σε αυ της δε ξα με νη δη μι ουρ γον ως

αυ τος η θε λη σεν εξ α σπο ρου σου γα στρος υ περ νουν

σαρ κου με νον α γνη των κτι σμα των α λη θως ε δει

χθης Δε σποι οι να α

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε ε Κυ ρι ε και

της Εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με στε ρε ω σον εν

τη α γα α πη τη ση των ε φε των η αν κρο της

των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε (β΄)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.568#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη μι

σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον

προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι

α των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και

της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ

γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ χη γον της γα λη η νης

τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη Παν α μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ

Ἦχος λ̃ π̃ ⲧ̃ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.151/598*

Β α πτι στα του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η μων

Γ α στηρ στει ρευ ου σα βλα στον σε προσ η νεγ κε θει

ον των ε θνων Εκ κλη σι ας ευ κλε η μυ στα γω γον

Χρι στω τω ον τως Θε ω και νυμ φι ω ταυ την μνη στευ

ο με ε νο ον

Β α πτι στα του Χρι στου πρε σβευ ε υ περ η μων

Τ ην σην θε ο φθογ γον φω νην προ δρο με Ι ω αν

νη ου δε ξι φει ε πε σχεν η α θλι α μοι χα λις την

θει αν γαρ σου η μιν εμ φα νι ζεις κα ραν την υ πο γαι αι

ο ον
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Π αν η γυ ρι ζου σα φαι δρως η πο θου σα σε
πο λις ευ ω χει ται ως ολ βον ευ ρα με νη μυ στι κον
και κρη νην α νελ λι πη ι α μα των Προ δρο με την
κα ρα αν σου ου
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Τ ου θει ου το κου σου α γνη πα σαν φυ σε ως τα ξιν υ

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου

Τὸ προσταχθὲν

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.154/601*

ταυ της παν τες τι μη σω μεν την ευ ρε σιν ν τον Χρι στον
δο ξα ζον τες τον δον τα αυ τη χα ριν βρυ υ ειν ι α α
μα α τα ν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι ϛ ν
Τ ου Βα πτι στου η κε φα λη η κα τε κρυ πτε ε το ϛ
ως μαρ γα ρι της υ πο γην εν τη υ δρι α ϛ και
ως λυ χνος θε ο φω τος α γλα ι ζο με νη ν εκ
λα αμ πει θαυ μα τουρ γου ου σα κο σμω παν τι ως ο
ορ θρος εξ α να τε ελ λων παν ευ πρε πης του Η

λι ου ο Προ δρο μος ν και αν ε σπε ε ρω φω τι μη

νυ ων πα λιν του τον η μιν Δ ι δε χρα ζει ο Α μνος του Θε

ου ν

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.155/602*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων α μην ν

Τ ο προσ τα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γνω σει 6 λ εν

τη σκη νη του Ι ω σηφ σπου δη ε πε στη 6 λ ο α

σω μα τος λε γων τη α πει ρο γα μω ν ο χλι ι

νας τη κα τα βα α σει τους ου ρα νους Δ χω ρει ει ται

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η

ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ κρο τη σαν

τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α

δο ξησου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ

της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου

ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ ᾠδὴ ε΄

Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε
ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι ι αν βρα βευ ον τα
ᾠδὴ ς΄
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την
οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας κρο
τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον
τες
ᾠδὴ ζ΄
Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα
ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν
δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το ο το τε

μεν τυ που με νος νυν δε εν ερ γου με ε νος τη ν οι

κου με νη ν α πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου

τε εις παν τας τους αι ω ω να α α α ας

ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

ξι ω σον
ᾠδὴ δ΄
Την α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ
της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου ο
ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο
ξα τη δυ να μει σου ου Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε΄
Θ ξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη
σου συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε σχες
εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον και τε το
κας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω
τη ρι ι αν βρα βευ ον τα
ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ

την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει

ρας χρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον

δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες

πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην

αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ

περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος

ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τιμιωτέρα Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

νοι ξω το στο ο μα α μου ου και πλη ρω θη
η σε ε ται Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε ρε
ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι
ι και ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως
πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω ω γη η θο ο
με ε ε νος τα α α αυ τη ης τα α θαυ μα α τα α
ᾠδὴ γ΄
ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο κε ως ζω ω ω ω σα α και αι
α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ

χορὸς α΄

*

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

ᾠδὴ δ΄

νο ο ων ε ε χραυ γα α ζε ε δο ο ο ο ξα

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε′

ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη θει ει α α δο ο ξη η σου συ υ υ γα α α

α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε

σχες εν μη η η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α

α αν τω ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο

ο χας α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ο ον πα α

σι ι τοι οις υ μνου σι ι σε ε ε ε τη ν ει ει ρη η η η

νη ην βρα βε ευ ο ον τα α

ον χαι τε ε το ο χας ...

Τ ην θει αν τα αυ τη ην χαι πα αν τι ι μον τε λου ουν

τε ες ε ε ο ορ τη η ην οι οι θε ε ο ο ο

φρο ο νες τη ης Θε ο μη η η το ο ο ο ρος π q δευ τε τας

χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν Δ τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες 6 λ

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

σα α α αν τα α 6 λ αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

ᾠδὴ η′

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος νυ υν δε ε εν ερ γου ου

ου με ε ε ε νος την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου

σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει

τε ε τα α ερ γα α και αι υ περ υ ψου ου ου

ου τε ε εις πα αν τας τους αι ω ω ω ω ω

να α α α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

α νοι οι ξω ω το στο ο μα α μου ου ου

και πλη η ρω θη η σε ε ται Πνε ευ μα α το ος και

λο ο γον ε ε ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι

Μη η τρι ι χαι ο ο φθη σο ο μαι φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω γη η η θο

ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο κε η ζω ω σα χαι αι αι α

φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ χρο τη η η

σα α α α αν τα ας πνευ μα τι κο

ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον και εν τη η

η θει α α δο ξη η σου ου ου χορὸς α΄ στε φα α α νω

ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου

ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω

ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο

φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων

ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει

ει σου ου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε′

Θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν

μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων Θε ε ε ον και αι τε ε ε το ο ο ο κας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

βε ευ ο ο ον τα

ᾠδὴ ϛ′

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μο ον τε λου

ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε

ες της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο

ος δευ τε τας χει ει ει ει ρας κρο ο τη η η σω ω ω

ω με εν τον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον

δο ξα α ζο ον τε ες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν

τη κτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα

ρα α τον κτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α

πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη

η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον

υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα

α τε ρω ων Κυ ρι ι ος χαι Θε ο ος ε ευ λο

ο γη το ο ος ει ει

ᾠδὴ η΄

Ἀ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π
αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη χα
α μι ι ι νω ω ο το ο ο ο ο χος της
Θε ε ο το ο χου ου δι ι ε σω ω σα α το ο
το ο τε με εν τυ υ που με ε νο ο ος νυ υν δε
ε ε εν ερ γου ου ου με ε ε ε νος τη ν οι
χου με νη ην α πα α σαν α γει ρει ει ει ψα α
α αλ λου ου ου ου σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο
ο ο ον υ υ μνει τε τα α ερ γα α χαι αι αι υ υ περ
υ υ ψου ου ου ου τε ε εις πα αν ταις τους αι ω
ω ω ω ω να α α α α ας

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 — Ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος δ΄ Βου — Πανδέκτη Ὄρθρος 1850 σ.502#

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ϛ λ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ϛ λ την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ϛ λ

Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

του ϛ λ δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

καρ δι ας αυ των ϛ λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ϛ λ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ϛ λ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ϛ λ την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ϛ λ

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ

ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος ⲗ ⲛ Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

Ἀργή

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

α α τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε

Θε ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Ἀργὴ (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βϋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε ευ μα

τι ι λα αμ πα α δου χου με ε νο ος παν η γυ υ

υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο

ο ο ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρου ου σα α τα ι ε

ρα α θα αυ μα α σι ι α της Θε ο ο ο μη η η

η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α α α

τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε

ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Ἀργὴ (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

α α πας γη η γε νη η ης σκιρ τα τω τω Πνε ευ

μα τι ι λα αμ πα α δου χου ου με ε νο ο ος παν η η

γυ υ υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω

ων No ο ο ο ων φυ υ υ υ σι ις γε ραι αι ρου ου

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς μαθηταῖς

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.157/606*

υ λου ης την ευ ρε ε σιν πο ο θω τε λουν τες δυ

σω που ου μεν σε των δει νων ευ ρειν λυ υ υ υ σιν

και τον και ρο ο ο ον ευ μα ρως α νυ σαι της

ε εγ χρα τει ει ας πρε σβει αις σου ου παν ε ευ φη

με βα πτι στα του ου Σω τη η ρο ος

Θεοτοκίον

υ χα γω γει ει ται πα αν α γνε των πι

στων η θε ο φρω ων ο μη η γυ ρις λα τρευ ου σα και

πι στως προ οσ κυ νου ου ου σα σε Θε ο το κο ον

κυ ρι ι ως ταις πρε σβει αι αις σου ο ο θεν των

νη στει ω ων τον δι ι αυ λον δος η μιν ε εκ τε λε

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.109*

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.529*

ι ι ι ιι ι ι τον Κυ ρι ον π q αι αι νει ει ει
ει ει ει ει ει ει τε τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ιι ι ι ι ον π q εχ τω ω ω ω ων ου ου ου ρα
α α ια α α α νων π q αι νει ει ει ει ει τε ε ε
α α α αυ τον εν τοι οι οι οι οι οις υ υ υ υ υ υ
υ υ ψι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι στοις π q σοι
πρε ε ε πει υ υ υ υ μνο ο ο ος τω ω ω Θε ε ε
ω ω 6 λ
ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α α
αυ τον π q πα α α α α αν τε ες οι α α α α αγ γε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.193#

Π

α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον π/q αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ

το ον εν τοις υ ψι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε ε πει υ

μνο ος τω Θε ε ε ω ω 6/λ

α

ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ

γε λοι οι α α αυ του π/q αι νει ει ει ει τε α αυ

τον Δ/δ πα σαι αι Δυ να α α μει εις α α αυ του Δ/δ

σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ω 6/λ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.71*

Π α α α σα πνο ο η η η αι νε σα α τω ω το

ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π/q αι νει τε τον Κυ ρι

ον εχ τω ω ω ωων ου ρα νω ω ων Δ αι νει

ει τε ε α α αυ το ο ο ον εν τοι οις υ υ

υ ψι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος

τω ω Θε * ε ω ω 6/λ * ε ε ε ω 6/λ

α ι νει ει ει ει ει τε αυ τον Δ παν τες οι α αγ

γε ε ε λοι α α αυ του π/q αι νει ει ει ει ει τε

αυ τον Δ πα σαι αι δυ να α α α α μεις αυ του ου ου Δ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.255*

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.69*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β77*

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β77*

α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ

το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει ει

λα το και ε κτι σθη σαν

ϵ στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου ου πα ρε

λευ σε ται

α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

πα σαι α βυσ σοι

Π
υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται δι
δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του
Τ
α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα
και πα σαι κε δροι
Τ
α θη ρι α και πα αν τα τα κτη η νη ερ πε
τα και πε τει να πτε ρω τα
Β
α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες
και παν τες κρι ται αι γης
Ν
ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα νε
ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου

ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του
Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις
Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η
αι νε σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων
Θ υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν τι
αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε
πι τω βα σι λει αυ των

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο
ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ
τω
Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ
του και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ
λι α α σον ται ε πι των κοι των αυ των
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των
και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Στιχηρὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Προσόμοια τοῦ Προφήτου

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἦχος Βʸ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.158/605*

α

ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Η

νοι ξε προ πυ λαι α της εγ κρα τει ας η

παν σε μνος κε φα λη η σου παν ευ φη με και τρο

φην προ ε θη κεν η δυ τα την πα σι θει ων χα ρι

σμα των ων περ με τε χον τες πι στως το της νη

στει ας τρα χυ γλυ και νο μεν και πι στει ευ φη μου

μεν σε και εκ βο ω μεν Χρι στω τω Θε ω Ι η

σου ου παν το δυ να με ο σω τη ηρ των ψυ χων η μων

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
τὸ ἴδιο
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω
Μ υ ρα ωσ περ να μα τα η κε φα λη α πο στα
ζου σα του Προ δρο μου α ε να α και τρα πε ζη ση
με ρον α πο τε θει με ε νη μυ στι κη και θει ει
α ευ ω δι α ζει νο η τως και α η δι αν ε
λαυ νει θλι ψε ων και ευ φρο συ νης α παν τας πλη ροι
τους πο θω κραυ γα ζον τας Ι η σου ου παν το δυ να

με ο σω τη ηρ των ψυ χων η μων
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα
πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
τε μεν η κα ρα σου κα θα περ ξι φος το μω
τα τον κε φα λας α νο μου ουν των ε χθρων και να
μα τα ε βλυ σεν ευ νο μου σι πα α σι των θει ει
ων χα ρι των και δι α του το σε πι στως α νευ φη
μου μεν φι λον και προ δρο μον Ι ω αν νη του κτι σαν
τος και εκ βο ω μεν αυ τω εκ τε νως Ι η σου ου

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.181/537*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ... Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.535*

Τ ην παν σε βα σμι ον κα ραν του βα πτι στου ου σου
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε φα νε ρω θει ει σαν
ση η με ρο ον ε ε εκ γης με τα φω ω νης
αι νε ε ε ε σε ε ε ε ως α ρυ σα με ε νοι πι
ι στως εις πρε σβει ει ει ει ει ει αν φι λα α α
α αν θρω ω ω ω πε οι ε πται κο ο ο τες
δου ου ου λοι οι οι οι σου προσ α α γο ον τες
αι αι του ου ου ου ου ου με ε ε ε θα δι αυ
της ε ε πι τυ υ χειν εν η με ε ρα κρι ι
ι ι σε ε ε ε ως πα ρα σου το ον ι ι ι λα α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.159/606*

πται χο τες δου ου λοι σου ου ου προσ α α γο ο ο ον

τες αι του με ε θα δι αυ της ε ε πι ι ι τυ υ

χειν εν η με ε ρα χρι ι ι σε ε ε ε

ως πα ρα σου το ον ι ι λα α σμον και το με ε ε

γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Ἦχος λ/π Δι

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
2009 σ.411/3427*

ΜΕΛ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

ΜΕΛ ΒΫ

Φι λα γα θε Θε ε και Σω τηρ τους δου λους σου

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π Πα

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 595*

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ

υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε

Πα τερ παν τοκρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κ

υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ι ας του κο σμου

Π

ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το O νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και ω
μα τα σου (γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον
με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

Α γι ος ο Θε ος α γι ος Ι σχυ ρος α γι ος Α θα

νατος ε λε η σον η μας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

α α α γι ι ος ο Θε ε ος

α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος

γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ πλ. α

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις

ευ δο κι α

Γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

ι ας του κο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη
ην
Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και
ω μα τα σου (γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ
τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι
Κ αι νυ υ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας
α α α α γι ος ο Θε ε ε ος
α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο
ος
α γι ο ος Α θα α α α να α α α α
τος ε ε λε ε ε η η η σο ον η η μα α α
α ας

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ π ∴ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.63*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη νη

εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν

σοι δι α την με γα α α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ

μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την
α μαρ τι ι ι αν του χο ο ο σμου ε λε η σον
η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ας του χο
σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ
τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι
ω ω νας α μην

Γ
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
(β′)
Θ
υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε
ε δι δα ξο ο ο ον με τα δι και ω μα τα σου
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο
τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο μεθα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε

Α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα νατος ε λε η σον η μας (β′)

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ος
α α α γι ι ος ι ι σχυ υ ρος
α α γι ο ο ο ο ος α θα α α α
α α να α α α α τος ε λε ε η σο ο

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.456*

Κ υ υ ρι ε ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι

ε μο ο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η η

σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι ας του κο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο κα

α θη με νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α α γι ι ος συ

ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη

σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του αι

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη

η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι η μα ας

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε

ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων και αι

νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο

μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου (β′)
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα
τα α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μι ιν
εν γε νε α και γε νε α α ε γω ει ει ει ει
πα Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ον με ι ι
α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η η μαρ
το ον σοι
Κ υ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο

ον με του ποι οι ειν το θε λη μα α α σου ο
τι συ υ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω ω
τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως
Π α ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις
γι νω σχου σι ι σε
Α α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ
ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα
ας (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

Ἦχος λ̃ π̃ ⸓ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.307*

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα

α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο

γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α

μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του

ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του ου ου κο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι

αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του χο ο

ο ο σμου

Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο

κα θη η με ε νος εκ δε ξι ω ω ων του

ου Πα α α τρος και ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος

συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος α α α μην

Κ
αθ ε κα α στην η με ε ε ε ε
ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε και αι νε
ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω
ω να α και εις τον αι ω ω να α του ου ου
αι αι ω ω ω ω νος
Κ
α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι
ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α
να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η
η η μας
Θ
υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω
ων η η η μων και αι νε ε ε τον και δε δο
ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α
σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α
μην
Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε
λε ε ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α περ
ηλ πι σα με ε εν ε ε πι ι ι σε
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι
ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον

(γ′)

ου σου α α α α τα α ωμα ω ω και δι τα με

Κ νη γεν ε η γη υ φα τα α κα ε ε ρι υ

η ις η μι ιν εν γε νε α και αι γε ε νε ε θη

α ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ον με ι ι α α σαι

αι την ψυ χη η ην μου ου ου ο ο τι ι η

η μα αρ το ο ο ον σοι οι

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ γο ον δι δα

α ξο ο ον με του ποι ει ειν το ο θε λη η

μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο

ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω η ης εν τω
φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε
θα α α φω ως
Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει
νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου ου σι
ι ι ι σε
α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο
ος Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος
ε λε ε η η σο ον η η η μας
(γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω ω χαι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει ει χαι εις τους αι

ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε

ε ε ε ιε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος

α γι ι ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

ἀργὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Ἐν ἄνθος... 1896 σ.198*

ι ι α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου ου ου ου ου με ε

ε εν σε προ οσ κυ υ νου ου ου ου με ε εν

σε ε δο ξο λο γου ου ου με ε εν σε ε

ευ χα ρι ι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α α λην σου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α τε ερ Πα αν το

ο κρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι υι ε μο ο νο ο

ο γε ε νες Ι η σου Χρι ι στε και αι α α α α

γι ον Πνε ε ε ευ μα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ο ος του ου ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα

α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μα αρ τι

ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο ο αι αι αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι ι ας του χο ο ο ο σμου

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο χα

θη η η η η με ε ε ε νος εχ δε ξι ω

ω ω ων του ου ου Πα α τρο ο ο ος χαι ε

λε ε η σον η η η μα α α ας

O ο ο ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος

α α α α α γι ι ι ι ος συ ει ει ει

ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος Δ εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου Πα α τρος α α μη ην

K αθ ε κα α α στη ην η η με ε ε ε

ραν ε ευ λο ο γη η η η σω ω ω σε ε

και αι αι αι νε ε ε ε ε σω το ο ο ο

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω να

α χαι εις τον αι ω ω να α του ου αι ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ

τη α να μα αρ τη η η του ους φυ λα χθη η η

η ναι αι η η μα α ας

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ο Θε ο ο ο ος των Πα α τε

ε ε ε ρω ω ων η η η μω ω ω ων

χαι αι αι αι αι νε ε τον χαι δε δο ξα α σμε ε ε

νο ον το ο ο νο ο μα α α σου ου ου εις

τους αι αι ω ω ω ω ω ω να ας α α μη η ην

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος

σου εφ η η μας καθ α α α α α περ ηλ

πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι

ε ε δι δα α ξο ο ον με ε τα δι και ω ω

μα τα α α α α σου (γ′) α α α σου

Κ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μι ιν εν γε νε α α α και γε

ε νε ε α ε γω ει πα α Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ο ον

με ι α α σαι αι αι τη η ηνψυ χη η ην μου

ο τι ι η η μα αρ το ο ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ι ε ε προς σε χα τε ε

ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ον με του

ποι ειν το ο θε λη η μα α α σου ου ο τι συ υ

ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω η ης εν τω φω

τι ι ι ι ι σου ο ψο ο ο με θα α φω ω

ως
Π
α ρα α α α α α α α α τει ει πα
ρα α α τει ει νον το ε λε ο ο ος σου ου
τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι ι σε
ι ι ι σε
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο ος
Ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ο ος Α α θα
α να α το ος ε λε η η σο ον η η η
μα α α ας
Δ ο ξα α Πα α α τρι ι ι ι και Υι υι ω

χαι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

κ αι νυ υ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω ναις των αι ω ω ω νω ων α α α μην

α α γι ος Α α θα α να α το ος ε

λε η η σον η η η μα α α ας

α α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α γι ι ο ος ο ο ο

ο ο ο Θε ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου ν

Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π q τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις ν

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι αν σου π q α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου ν

Πο ι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ν

Θ γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση π q

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του
Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ
γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι
η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η
μω ων αν τα πε δω κεν η μιν
Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της
γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του
ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ
σμων ε μα χρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η
μων
Κ α θως οι χτι ρει Πα τηρ Υι ους ω χτει ρι σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ
τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν
Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η
σει
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρξει π q και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του ν

Το δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος q χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον ν

Και η δι και ο συ νη αυ του σ ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας ν

Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ν' η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του Δ παν των δε

σπο ο ο ζει
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο
γον αυ του του α κου ουσαι της φω νης των λο γων
αυ του
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ
να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ
του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Ἦχος ⲅ Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

Θ

ν ε χει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται πα ντες

οι δι α λο γι σμοι αυ του

Μ

α χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του

Τ

ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τ

ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κ

υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω να ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

ΜΕΛ

λ χ̄ μην ν

ΝΗ

Ε χ̄ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ

λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ν Ευ λο ο ο γει η ψυ

ΠΑ ΝΗ

χη μου τον Κυ ρι ον π q και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το α γι ον αυ του ν

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον q χ και

ΝΗ

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις

αυ του ν

ΝΗ ΠΑ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα β λ πα σας τας α νο μι

ΝΗ
ι ας σου π q τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου ν
ΝΗ ΠΑ
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην
σου π q ΝΗ τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ
μοις ν
ΜΕΛ ΠΑ
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι
θυ μι αν σου π q ΝΗ α να και νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου ν
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος q χ και
ΝΗ
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ν
ΝΗ ΠΑ
Θ γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ

ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του
Ο ι χτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν
η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν
Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο
της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

Κ
α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
πο δυ σμων ε μα α α χρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων
Κ
α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν
Λ
ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
Ο
τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ

ΔΙ↓ ΝΗ
ξει χαι ουχ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του
ΝΗ
Το δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ω ω νος χαι ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον
ΝΗ
Και η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη χην αυ
ΝΗ
του χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
ΝΗ
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα

ΠΑ ΝΗ
σε τον θρο νον αυ του χαι η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει

ΝΗ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
γων αυ του

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του

ΝΗ ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ

Ἔτι καὶ ἔτι…

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

πι στρε ψει εις την γην αυ του
ΔΙ
Θν ε χει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον

ΒΫ
3
3
6
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
3
3
Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ
θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι
ΒΫ
και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους
6
ΜΕΛ
ΔΙ
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και
ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει
ΜΕΛ
ΔΙ
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε
αν

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΜΕΛ ΔΙ
Ο μο νο γε νης Υι ος χαι Λο γος του Θε
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων χαι χα τα
ΒΫ ΜΕΛ
δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη
ΔΙ ΜΕΛ
ρι ι αν σαρ χω θη ναι εκ της α γι ας Θε
ΔΙ
ο το ο ο κου χαι α ει παρ θε νου Μα ρι ας α
ΒΫ
τρε πτως εν αν θρω πη η η η σας σταυ ρω θεις τε
ΔΙ ΜΕΛ
Χρι στε ο Θε ος θα να α α τω θα νατον πα τη
ΔΙ
η σας εις ων της α γι ας Τρι α α α

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ π ∴ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.177*

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ γ′

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ — ἦχος πλ.β′

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Γαστὴρ στειρεύουσα βλαστόν, σὲ προσήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ νυμφίῳ, ταύτην μνηστευόμενον.

Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τὴν σὴν θεόφθογγον φωνήν, πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλίς· τὴν θείαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, κάραν τὴν ὑπόγαιον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὑραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων Πρόδρομε τὴν κάραν σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ ς′

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Προφήτην σε ἔφησεν ἡ ἀλήθεια Χριστός, καὶ προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστά τε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἑώρακας, ὃν προφῆται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ πηγή, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ ἀοίδιμος κάρα σου βαπτιστά, προφῆτα καὶ Πρόδρομε, ἀλλ᾽ ὀφθεῖσα προχέει ἰαμάτων πηγάς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλάϊσμα φαιδρόν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὕτη καὶ εὐκλεής, προβάλλεται πόλις σου, τὴν σεπτήν σου καὶ θείαν κάραν Πρόδρομε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μέγας προέγραψεν, ἐν προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰσοδικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

η μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον εις πρε

σβει ει αν και σπε ευ σον εις ι κε σι ι αν η προ στα

τευ ου σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

ε ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

σχυν τε με σι τει α προς τον ποι η την α με τα α

θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας αλ λα προ φρα σον ως α γα θη εις την

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

τὸ τρίτον

ο ον η μα α ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α α γι ι ι ος α θα α α να α

α α τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα α

ας

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

Δ υ να α α μις α α α γι ι ι ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο

ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος

α θα α α να α α α τος ε λε η σον η

μα α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

τό συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ο ο ιο ο ο ο ο ο ος A α α α α α α

ι ι ιγ α α α α α α α γι ι ι

ι ι ος ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α α ι

ο ο ιο η η σο ο ο ο ο λε η η ε η η η

ε ε ε λε ε ε ος ο ο ο ο ιο να το α θα

ο ο ο ι ι γι α α α ι ι ι

ι ιγ α α α α α α ος ο ο ο ο ο

ο ο ιο η σχυ υ ρο ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε λε ε ε ος ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

τὸ τρίτον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας
(γ′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
υ να μις
γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

τὸ τρίτον

ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
ο ος α α γι ι ι ο ος α α θα α να α α
τος η ζ' ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ

μα τι
K
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
A
γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας
N
ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ
υ να α α μι ις
A
α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος ⸗ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 92#

ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α α δι ι
τον τρισ α α α α γι ι ι ι ι ι ι ο
ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ
μνο ον προσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα α α
α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι ι
ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι χη η η η η η η
ην α πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν
Κράτημα
ΠΑ
Τ ον βα α α α σι λε ε τε ε ε τε ε ε
ρι ρε ρεμ ε ε ε ρι ρε ε ε ε ρι ρε ε

KE

τε ρε ε ρε ρου ου τε ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρι ρε
ρεμ τε ε ρι ρε ρι ρρε ρε ε ρε εμ

Ω

ς τον βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ιε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α
α των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
με ε ε ε νοι

T

αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
αι αι αις α ο ρα α α α α α α α α α
α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με νον τα

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος πλ. δ' Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.319#

Ο
ι οι οι ο

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.64#

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-β'

Ἦχος πλ. δ' Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.61#

ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ΚΕ

ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι χω ω ω

ΠΑ

ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο

ΔΙ

ο ποι ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α χq τρι α α α α α

ΠΑ

α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ

ΔΙ

υ υ υ υ μνον Δq προσ α α α α ια α α α

α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α

ΚΕ

α δο ον τε ε ε ες πq πα α α α α α α α α α α α

ΠΑ ΚΕ

σα αν χq την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι

ΠΑ

χη η η η η η η ην χq α πο θω ω ω ω με

ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με

αν α α α α α α α μνα ι ρι

ε ε ε ε λε ι σι α α βα τον ως ω ω ω ω ω

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε α α α των ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος ⸗ q Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.11#

ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ες χαι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο οι οι οι οι
οι οι οι οι ζω ο οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω
τρι α α α α α α α α α α α α
α α χα α α α α α α τρι α α α α α
α δι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ι ι
ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α
α δο ον τε ε ες πα σα αν την βι ι ο τι ι
χην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε θα με
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ρι ι ι

α αν
π q
α ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι ι ι μνα α

ω
ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε π q ε
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα α
σι λε ε ε ε ε ε α α α τω ων ο ο ο χ q
ο ο ο λω ω ων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε
π q
νοι

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος ἡ q Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.91#

ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΖΩ
στι υ υ υ υ υ μυ ιμ ι ι ι ι ι ιι
ι ι ι ι ι ι ι νι οχ ει ως ω χω ι
ι χο νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε ε ε ες
ο ζω οι οι ποι ο ο ω ζω τη ι ι ι ι ι ι χαι
ρι ω ω ω ω ω ω ω ω ι ποι ο
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α χα α α α
α α α α α α α α α ρι α α α α α α
α δι ι ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ
δο α α α α α προσ ον ο ο ο μνο υ υ

ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος δ πλ. Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.133*

ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ω θω ο πο α ην η η χη ι ι τι ο ο βι

ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα α α α α

α α α δο ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο

α α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι

α α α α α α α α α τρι α α α α α χα α α α α

α δι ι ι ι τον τρισ α α α α α α α α α

α α α α α α χα α α α α α α α α

α τον τρισ α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ

υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος 4q Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.7#

αι αι αι αι αι χαι ες ε ε τε ον ζο ι ι ι
ι ι ι ποι ο ο ο ο ο ζω ω ω ω ω η η η η τη
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α
ζω ο ο ποι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζω ο ποι
α α α α α δι ι ι ι το ο ο ον τρι ι
ι ι το ον τρι ισ α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνον προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο
ον τε ε ε ες πα α α α σα α αν τη η ην βι
ι ο τι ι κη ην α πο θω ω ω ω ω
με ε ε ε ε ε θα α α α α α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α
α α ιια α α α α α α α α αν
Ω ως το ον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
ε α α α α α α α τω ων ο ο ο λω
ω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
Τ αι αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι
αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ως δο ρυ φο
ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α α α α ξε ε ε

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος πλ. δ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.11#

χαι π/q ες ε ε ε

ε ε α α πο ο ο θω ω με ε ε θα α α
ΚΕ
με ε ε ε ε ε ρι ι ι με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν
ΠΑ
ΚΕ
ς το ον βα σι ι λε ε ε ε ε α α
ΠΑ
τω ω ων ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο
ο ο με ε ε ε νοι
ΠΑ
ΚΕ
αις α αγ γε λι ι χαι αι αις α ο ρα α α
ΠΑ
α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ου ου ι
ι ι α α α α α α α α

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος ⸗ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.168#

ι ι ι

ι μνα α α α α α αν

ω ω ω ω ω ω ω με ε ε θα με ε ε ε ρι

χη η η η η η η η η ην α πο θω ω ω

ι ο ο ο ο ο ο ο τη ην βι ο ο τι ι

α α α α σα α α α αν τη η η η ην βι ι ι

α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε ες πα α α α α α

α α α α α α α α α α υ μνο ον προ οσ α

ον προ οσ α α α α α α α α ια α α α

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

α α α α α α αα α γι ι το ον τρισ α α γι ι ι

ω
ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε βα σι λε ε
ε ε ε ε ε ε ε α α α α α των ο ο
ο λω ω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
Τ
αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν α α αλ λη
λου ου ου ου ου ι α α α α α α α α α

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ρυθμός 4σημος

Ἦχος ⸗ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.3*

ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ

Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ (1915-1985)

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος ⸗ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19*

ου ου ου ου ρου ου ου ε ε ε Χε ι ι ι

ΠΑ ΜΕΛ

υ υ [μυ υ μι ι ι ι ι ι βι ι ι ι

ΚΕ↓

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΠΑ

χο ει χω ω ως στι ι υ υ μυ υ υ

ι ι ι ι ι

α α α α α α α α χα α α α α

Τρι α α α α α α α α α δι ι ι

ΠΑ

ι ι ι [τον τρισ α α α α γι ο ον υ υ υ

υ υ μνον προσ α α α δο ο ο ο ον τε

ΚΕ

ε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α

ΠΑ

α α α σα αν τη ην βι ι ο ο τι ι ι

ΠΑ ΔΙ

χη ην α πο θω ω ω ω με ε ε θα με ε

ε ε ρι ι ι ι ι μνα α α α α αν

ἑτέρα θέσις

ΠΑ

* μυ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ στι ι

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει χο

ζον τε ε ε ε ες
ι ζο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ι
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ετέρα θέσις
ΝΗ ΠΑ
μυ υ στι χω ω ω ω ως ει χο νι ι ι ζο ο
ο ο ον τε ε ε ε ες
ετέρα θέσις
ΚΕ
Τρι α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α ιε ε Τρι
ι ι α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
ΚΕ
α α α α α α α α α ιε ε Τρι α α α α α
α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι

Ἦχος δ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Λειτουργικὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Βασιλείου Νικολαΐδη III (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος δ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.39*

ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ↓
ΠΑ

ΠΑ

[Τρι ι ι ι α α α α

ω ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΠΑ

Τρι ι α α α α α με ε

ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΠΑ

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α με ε ε Τρι α α α α

α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρισ α α α

ΠΑ

α γι ο ον υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α

ΔΙ ΠΑ

α α ια α α α α α α δο ο ο ο ο υ υ μνον

προ οσ α α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε ε

ΚΕ ΠΑ

ες πα α α α α α σαν την βι ι ο ο τι ι ι

ΚΕ ΠΑ

χη ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε θα α α με ε

ε ρι ι ι ι ι μνα α α α α αν

ἑτέρα θέσις

ΚΕ

* Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α με Τρι α

ΠΑ

α α α α δι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ

υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α δο ο ο ο ον

ΚΕ

τε ε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α α

α α σα αν την βι ι ο τι ι ι χη ην α

ΠΑ

πο θω ω ω ω με ε ε α α πο ο θω ω με ε

ΚΕ

ε ε θα με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι πα

Ἦχος δ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Βασιλείου Νικολαΐδη IV (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος δ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.58*

ΜΕΛ ΠΑ

ου ου ου ου ου ου ου ου ιο ιο ιο τα Χε ε ε ε

ΜΕΛ ΚΕ↓

ρου ου ου ου ου βι ι ι ι ιμ ιμ υ υ υ

υ υ υ

ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ

Ἦχος πλ. δ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος δ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.81#

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος δ΄ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ΄
Θεία Λειτουργία σ.107#

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.39*

ΝΗ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
ΚΕ
Τρι

α α α α α α α α α α α α

ΜΕΛ ΚΕ

α α α α α α ιμε ε Τρι α α α α

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΖΟ

α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α

ΠΑ ΖΟ

α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ

ΔΙ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α

ΠΑ

δο ο ο προσ α α α δο ον τες πα α α σαν

τη η ην βι ι ι ο τι ι ι χην α πο

ο θω ω ω ω ω με ε ε ε α πο ο θω ω με ε

ε θα α με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν

ς τον Βα σι λε α των ο ο λων υ πο

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος δ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.23#

αι αι χαι π/q ες ες ε ε τε ον ζο ι ι ι νι χο ει ει ο ο

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α π/q τρι α α α α α α δι

ι ι ι π/q τον τρισ α α α α γι ον υ υ υ μνον προ

οσ α α α α δο ο προσ α α α δο ον τε ε ε ες π/q πα

α α α α α σα αν χ/q την βι ο τι ι χην χ/q α πο θω

ω ω με ε ε ε θα α α α με ε ε ε ρι ι μνα α α

π/q αν

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.140*

O
(=60)
ΠΑ
ι τα α α α α α α α α α Χε ε ε ε
ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι χε ε ρου ου βι ι οι τα Χε ε ε
ΚΕ↓
ΝΗ
ΠΑ
ρου ου βιμ [μυ υ στι ι χω ως] μυ στι χω
ω ω ως ει ει χο ο νι ι ζο ο ον τε ε ε
ε ε ες χαι αι αι αι αι τη χαι τη ζω ο ο ο
ΔΙ
ΠΑ
ο ο ο ποι οι τη ζω ο ο ο ποι ω ω ω
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
α α α χα α α α α Τρι ι α α α α α α

ΠΑ ΚΕ ΜΕΛ ΔΙ ΚΕ
α α α α α α α α με ε Τρι α α
ΠΑ
α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρισ α
α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α
α α υ μνο ο ον προ ο οσ α α α δο ο ον
ΝΗ ΠΑ
τε ε ε ε ε ες πα σαν τη η ην βι ι βι
ΔΙ ΠΑ
ο τι ι ι χην α πο θω ω με ε θα α
πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε ρι ι ι
ΝΗ ΠΑ
μνα α α α α αν
ἑτέρα θέσις
ΚΕ↓
μυ υ υ υ υ στι ι ι ι χως
ἑτέρα θέσις
ΚΕ↓ ΠΑ ΣΙΓΑ
μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος ἡ πλ. Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ (†1999)

Ἦχος ἡ πλ. Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

O
(=60)
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ι τα Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΜΕΛ
ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου Χε ε ε ε ρου ου ου
ΚΕ↓
βι ι ι ι ι ιμ [μυ υ στι ι χω ως
ΝΗ
ΠΑ
μυ στι χω ω ω ως ει ει χο ο νι ι ζο
ΠΑ
ο ον τε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι
ΝΗ
ΠΑ
τη χαι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι τη ζω
ΔΙ
ΠΑ
ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
α α α α α α α α α α χα α α α α

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΠΑ ΚΕ ΜΕΛ
Τρι ι α αα α α α α αα α α α α α
ΔΙ ΚΕ
α α ιε ε Τρι α α α α α α α δι ι ι
ΠΑ
ι ι ι τον τρισ α α γι ο ον υ υ υ υ
υ υ μνον προσ α α α α α υ μνο ο ον προ
ΝΗ ΠΑ
ο οσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ε ες πα
ΔΙ
σαν τη η ην βι ι βι ο τι ι ι χην α πο θω ω
ΠΑ
με ε θα α πο θω ω με ε ε θα με ε
ΝΗ ΠΑ
ε ε ρι ι ι μνα α α α α αν
έτέρα θέσις
ΚΕ↓
* μυ υ υ υ υ στι ι ι ι χως
έτέρα θέσις
ΚΕ↓ ΠΑ ΣΙΓΑ
*1 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΚΕ
ΜΕΛ
υ υ υ

O
(=60)
ΝΗ ΠΑ
ΠΑ
ΖΟ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΣΙΓΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ

ι ι ι ι ι ζο ο ει ει χο ο νι ι ζο ο ον

ΝΗ ΠΑ

τε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη χαι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι τη ζω

ΔΙ ΠΑ

ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι

ΚΕ

ι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α ΙΙε ε ε Τρι ι ι ι α α α α α α

ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΚΕ

ΜΕΛ

α α α α α α α α α α α ΙΙε ε

ΚΕ

ε Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι

ἑτέρα θέσις Ν.Καμαράδου καὶ Ϲ. Παπαδοπούλου (ἀργότερη)

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

Ἦχος ⸗ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.116#

με ε Τρι α α α α α α δι ι ι ι χq τον

ΔΙ ΠΑ

τρισ α α γι ι ον υ υ υ μνον προσ α α α δο

ον τε ε ε ες πq πα σαν τη ην βι ο ο τι ι

χην πq α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ρι ι μνα

α α αν πq

ΚΕ

Ω ως το ο ο ον βα σι ι λε ε ε ε βα

σι λε ε ε ε ε ε α α α α χq των ο ο

ΠΑ

λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε

νοι πq

ΠΑ ΔΙ

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.327#

ι ι ρι ε ε ε με θα π με ω ω ω θω πο

α ηη χη ι ι ι τι ο ι βι την χ σαν σα α α α α

α α α δο ο ον τε ε ε ες π πα α α α α α

υ υ υ υ μνον προσ α α α α υ μνον προ ο οσ α

υ υ ο ον ι γι α α α α τον τρισ χ ι ι ι

α α χ Τρι α α α α α α δι ι ι ι ι

Τρι ι ι α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.105*

ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΠΑ
νι ο ο χο ει ει ως ω ω χω στι μυ ιμ
ποι οι οι ο ο ο ζω τη και τες ον ο ζο ι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ποι ο ο ο τη ζω οι
α α α α α α α α α α α α α α Τρι α α α
α α α α α α α χα Τρι α α α α α α
α α α δι ι ι ι τον τρισ α α
α α α α α α δο ο ο προσ α α α δο ον τες
γι ι ι ο ο ον υ υ υ υ υ μνον προσ α
πα σαν την βι ι ο τι χην α πο θω ω ω ω με
ε ε θα με ε ε ε ρι ι ι μνα α α α

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.8*

ι μνα α α αν
ω με ε ε ε ε ε θα α α α με ε ε ε ρι
ιη η η η η η η η η η ην α πο ο θω ω
α α α α α α χα α α α α α α χα α α α α α α α α α α α α
ον ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο γι ι α α α α α α α α α α α α α
τον τρισ α α α α α α α γι ι ι τον τρισ
α α α α α α α α α α α α α

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδη

Ἦχος ⸗ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2013 σ.10#

ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
α ρα α σχουου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
μην
ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΠΑ
γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυς μου Κυ ρι

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι (διασκευὴ Βασ. Νικολαΐδη)	Μάρκου Βασιλείου «Τὸ Πατριαρχικόν»
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου ΙΙ	Δημητρίου Μουρ	Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι

Ἦχος ⸗ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.442#

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου II

Ἦχος Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.443#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι
(διασκ. Βασ. Νικολαΐδη)

Ἦχος δ̇ Πα

Δημοσθένης Παϊκόπουλος
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Θ. Λειτουργία 2006 σ.252*

ΠΑ

ξι ον ε ε στι ιν ως α α α λη η η

θω ως μα χα ρι ι ζειν σε ε τη ην Θε

ο ο ο το ο ο ο χον την α ει μα χα ρι

ΔΙ ΠΑ

ι στον χαι παν α μω μη η η τον χαι μη τε ε

ρα του ου Θε ε ε ε ου ου ου η μω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ε ε

ΔΙ ΠΑ

ρου ου ου βι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ραν α

συγ χρι ι ι τω ως τω ω ω ων Σε ε ε

ρα φι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρω ω

ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου «Τὸ Πατριαρχικόν»

«Τὸ Πατριαρχικόν»

Ἦχος ἡ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.209*

Συμφωνία πέμπτης * Τετράφωνος * Βάση Mi ἢ Re = Πα

ΚΕ
ου ου ου η η η η η μω ω ων την τι μι ω
ΔΙ Π–ΚΕ
τε ε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ
ΚΕ ΔΙ
χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι
ΝΗ ΠΑ
ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α
ΣΙΓΑ ΝΗ
φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ρως Θε
ΔΙ ΠΑ
ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου
ΠΑ
σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο ο
ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
χο ον Σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο
ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος δ' Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
1870 σ.42#

Δημητρίου Μουρ

Ἦχος πλ. δ Πα

α ρα ε ε ε ε ε ε τε μη χαι ο ον η το

ων ω μω η η ου ου ου ου ου ου ου ου Θε του

ι ι βι ου ου ρου Χε ε ραν των τε ω μι τι την

ρα ε ε ε ε ε ε τε ξο δο εν χαι ιμ

ε ε ε ε Σε των τως ι ι ι ι ι χρι ι ι συγ α α αν

α δι α α ην ηυ τη ιμ ι φι α α ρα ε ε ε

ο ο ο Λο ον Θε ρως ο ο ο ο ο ο φθο

ον την σαν ου ου ου ου ου ου τε χου ου γον ο ο

υ υ υ υ λυ γα με σε χον ο το ο Θε τως

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ον υ υ

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος δ' Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 τ.Α σ.442*

ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ι ι ιμ και εν
δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α
αν α συγ χρι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ων
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη ην α δι ι α
φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως Θε ον
λο ο ο γο ο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν την
ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο
χο ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ
υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν

Ἦχος 𝄽 𝄾 Πα

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου
Λειτουργικὰ 1990 σ.196*

Πολίτικης Παραδόσεως «Ὀκτάηχον»

Ὀκτάηχον

Ἦχος Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.170*

ΒΘ
ΠΑ
και μη τε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου η η η
ΚΕ
η μων την τι μι ω τε ραν τω ων Χε ρου
ΔΙ
ΠΑ
ου ου βιμ και εν δο ξο τε ε ε ρα αν α
συγ χρι ι ι ι τω ω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
ΓΑ
α φιμ την α δι α φθο ρω ω ω ως Θε ον
Λο ο ο ο ο γο ο ον τε χου ου ου σα αν
ΝΗ
ΠΑ
την ον τω ως Θε ο ο ο το ο ο ο χον σε ε
ΜΕΛ
ΠΑ
ε με ε γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε
ε ε ε ε εν

«8ηχον»
σύντομον

Ἦχος ⸗ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.212*

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος δ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.15#

ἑπτάφωνος

ΠΑ
Κ υ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
Λ μην

Δημ. Σουρλατζή Θ. Λειτουργία 1992 σ.243#

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σαν να εν τοις υ υ ψι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο ο ο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ου ω σα α αν να ο εν τοις υ υ ψι ι

ι ι ι ι ι ι στοις

ΠΑ

α α α α α α μην

ΠΑ

α α α α α α α α α α α μην

ΠΑ

ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου

ου ου ου ου ου με ε εν σοι ευ χα ρι στου

μεν Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε και δε ο ο

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος πq Πα

παθητικός (Δι σὲ ὕφεση)

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.237#

ΜΕΛ
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε λε η η σον
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε

ΠΑ

C οι Κυ ρι ι ε

ΜΕΛ

ȡ μη ην

ΠΑ

K αι τω πνευ μα τι ι ι σου

ȡ γα πη η σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε

η ι σχυ υ υ υ υς μου ου ου Κυ ρι ος στε

ρε ω μα α α α μου και κα τα φυ γη η

η η μου ου και αι αι ρυ υ στη η ης μου

ΠΑ

Π α τε ε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε

ευ μα Τρι α α α δα ο μο ου ου ου σι

ι ο ο ο ο ον και αι α α χω ρι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ
ξι ο ον χαι αι δι χαι ον
ΝΗ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
η τη ης δο ξης σου ω ω σα αν να εν τοις υ
ψι ι ι στοις ευ λο γη με ε νος ο ερ χο ο
ο με ε ε νος ε εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου ω σαν να α α α α ο εν τοις υ ψι ι
ι ι στοις
ΜΕΛ ΠΑ
α α α μη η η ην
ΠΑ ΜΕΛ
μη η η η η η η η η η η η η α α

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος ⸗ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.240#

Δι σὲ ὕφεση

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ζ̇ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.328#

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε ϩⲏ

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε πϥ

Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε πϥ

C οι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε πϥ

Ⲁ α μην πϥ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου πϥ

Ⲁ γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς μου ϩⲏ

Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου ϩⲏ και κα τα φυ γη η

η μου και αι ρυ υ στη ης μου πϥ

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ως

Κ αι με τα του πνευ μα τος σου

Є χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

α α ξι ι ον και δι και ον

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη τη ης δο ξης σου

ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ι ου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις

α α α μη η η ην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος π q Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.101*

ΝΗ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΝΗ ΠΑ
α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
ΠΑ
α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μου
ΔΙ ΠΑ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΔΙ ΠΑ

ο ο το ο ο ο χον τηην α ει μα χα ρι ι στον

χαι πα αν α μω ω μη η το ο ο ον χαι μη

τε ε ρα α α του ου Θε ε ε ου ου ου η η

μω ων τη ην τι ι μι ω τε ε ε ε ε ραν

ΝΗ ΠΑ

των Χε ε ε ρου ου ου βι ιμ χαι ε εν δο ο

ξο ο ο τε ε ε ε εν δο ο ξο ο ο τε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι τω ως τω ω ων

ΝΗ

Σε ε ε ρα α φι ιμ τη ην α δι ι

ΠΑ

α α φθο ο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο

ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου σαν τηην

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος ⸗ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.127*

παθητικός (Δι - Ζω - Πα' σὲ ὕφεση)

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.238#

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ ΓΑ

Є ε λε ον ει ρη η η νης π/q θυ σι αν αι

νε ε σε ως ν/η

ΝΗ ΠΑ

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου ν/η

ΓΑ

Є ε ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον ν/η

Ѧ ξι ον χαι δι ι ι χαι ον π/q

ΜΕΛ ΠΑ

Ѧ γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ ρι ος Σα βα

ΖΩ ΔΙ ΠΑ

ωθ ν/η πλη η η η η η ρης ο ου ρα α νο ος χαι η

γη της δο ξης σου π/q ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

ν/η ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος ΝΗ ΠΑ ε/λ εν

ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου π/q ΜΕΛ ω σα αν να ν/η

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΠΑ
α ει μα κα α ρι ι στον και παν α α μω ω μη
η η τον και μη τε ρα α του ου Θε ε ου η η μω
ΜΕΛ ΖΟ ΜΕΛ ΖΟ
ων την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου ου βι ι
ΓΑ
ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ραν α συγ
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
χρι ι ι τω ως ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι α
ΓΑ
φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ ΜΕΛ
γον τε χου ου ου ου ου ου ου ου σαν την ον τως Θε ο
ΓΑ
ο το ο ο ο ο ο ο ο χον σε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ ΓΑ ΠΑ
με γα λυ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε εν

Ἦχος ⸗ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.200*

Συμφωνία τετάρτης * Βάση Mi = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Δι

ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου Κυ ρι ι ι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
C
οι Κυ ρι ε
ΠΑ
K
αι τω πνευ μα τι σου
ΠΑ ΔΙ
a
γα πη σω ω σε ε Κυ ρι ι ε η ι σχυ
ΔΙ
υ υς μου Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος στε ρε ε
Π–ΔΙ ΠΑ
ω ω ω μα α α α α μου και κα τα φυ γη η η η
μου ου ου και αι ρυ υ υ υ στη η η ης μου

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ
λε ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι νε σε
ως
ΠΑ
αι με τα του πνευ μα τος σου
ΠΑ
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΠΑ
ξι ον και δι και αι ον [ε ε στι ιν]
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα
ΔΙ
ΠΑ
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη της δο
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ
ΔΙ
λο γη με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο ο μα
Π-ΔΙ
τι Κυ υ ρι ι ι ου ω ω σα αν να ο εν τοις

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀπλό καὶ σύντομον

Ἦχος ϟ ϙ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.203*

Συμφωνία τετάρτης * Βάση Μι = Πα

α
ΠΑ
ξι ον ε στι ιν ως α λη θως μα κα α
ρι ι ζει ειν σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον
ΠΑ ΔΙ
π q
την α ει μα κα ρι ι στον Δ ϯ και αι αι παν α
ΠΑ
μω ω μη η το ον Δ ϯ και μη η τε ε ρα α του ου Θε
ΠΑ
ου ου ου η η μω ων π q την τι μι ω τε ραν
τω ων Χε ρου ου βι ι ι ιμ και αι ε εν δο ο ξο
ΔΙ
ο τε ε ε ρα αν Δ ϯ α συγ κρι ι ι τω ω ως
ΔΙ
τω ω ων Σε ε ρα α φιμ Δ ϯ την α δι α
ΠΑ
φθο ο ο ο ρω ω ως ν' ϩ Θε ον Λο ο ο ο γο ον
ΠΑ ΔΙ
τε κου ου ου ου σαν π q την ο ον τως χ q Θε ο

Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.205*

Συμφωνία πέμπτης * Τετράφωνος * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
* C οι Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
* C οι οι οι Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΠΑ ΚΕ
ⲁ γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η η ι σχυ υς
μου ου Κυ ρι ι ι ο ο ο ος στε ρε ε ω

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος χαι η
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
στοις ευ λο γη με ε ε ε νος ο ερ χο με
νος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι ι ι ου ω
σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις
α α α μην
α α α α α α μη η ην
ε ε ε υ υ υ μνου ου ου ου με εν
σε ευ λο ο γου ου ου ου ου μεν σοι οι οι
ευ χα ρι στου μεν Κυ υ ρι ι ε ε χαι δε ο
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΝΗ

ἕτερον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.208*

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

«Διαπασῶν»
Ἁπλό καὶ σύντομον

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.211*

Συμφωνία πέμπτης * Τετράφωνος * Βάση Mi ἢ Re = Πα

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

ϡ μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον χαι α χω ρι στον

ϒ·

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω

ως μα κα α ρι ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε

ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

παν α μω ω μη η η το ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω

ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν

των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο

Κοινωνικόν ἦχος α΄

Πέτρου Μπερεκέτη (ἀκμὴ περ. 1680-1710/1715)

μετενεχθὲν εἰς τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Γρηγορίου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Κε

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Βυζαντινή Ποταμηΐς
τόμος Ε΄ 2017 σ.748/352#

(κράτημα)

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος ⸗ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμείον Ανθολογίας
τόμος Β 1824 σ.267/851*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος ⸗ q Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909, σ.455#

ι ι ι ιη ϟ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ιθ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ιθ ϟ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ιθ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως (ἐκ τοῦ χειρογράφου Μονῆς Διονυσίου, Κώδ. 831 φ.37α)

Ἦχος ⸗ Πα

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.105#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

10′

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.122*

ι ιϱ ιισ σται αι δι ι ιαι αι αι ε σται αι ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος 4 q Πα

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 331*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ἦχος ⸗ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
3
ΠΑ
ἑτέρα θέσις

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος ⸎ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
ΝΗ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΜΕΛ ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.230*

ΖΩ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σελ.409*

ε ε ε

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος 𝄽 Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Β.Θ.Λειτουργία
1992 σ.455*

ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος 4 Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.525*

ΖΟ
ΠΑ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΔΙ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ «Γεύσασθε» Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Ἦχος ⸗ Κε

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.272*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.41/488*

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π/q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π/q

χ Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ

μα στω σεν ο Κυ ρι ος π/q παν τα τα θε λη μα τα αυ του

ου ου εν αυ τοις χ/π/q

Θ

ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον η/ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π/q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π/q

χ Δι και ων ψυ χαι εν χει ρι Θε ου π/q και ου μη

α ψη ται αυ τω ων βα α σα νος χ/π/q

ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Θε ος ε πει ρα σεν αυτους και ευ ρεν αυτους α
ξι ι ους ε αυ του
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
ς χρυ σον εν χω νευ τη ρι ω ε δο κι μα σεν αυ
τους και ως ο λο καρ πω μα θυ σι ας προσ ε δε ε ξα

το αυ τους
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
φθαλ μοι Κυ ρι ου ε πι δι και ους και ω τα αυ
του εις δε ε η σιν αυ των
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος εισ η

χου σεν αυ των χαι εχ πα σων των θλι ι ψε ων αυ των ερ ρυ
σα το ο αυ τους

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι χαι αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α

Π ολ λαι αι θλι ι ψεις των δι χαι αι ων χαι εχ
πα σω ων αυ των ρυ σε ται αυ τους ο Κυ ρι ος

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι χαι αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α

Ο τι χα ρις και ε λε ος εν τοις ο σι οις αυ
του και ε πι σκο πη εν τοις εκ λε κτοις αυ του
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω νων Α
μην
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος πλ. Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος πλ. Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

λ μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων
και εις ζω ην την αι ω νι ον
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως
σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου
ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι
ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω
σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

λ μην
ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ
Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε
ΜΕΛ
ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ο
ΔΙ
ξαν σου ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των
ΒΫ ΜΕΛ
α γι ων μυ στη ρι ι ων σου στη ρι ξον η μας εν
ΔΙ ΜΕΛ
τω σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
ΒΫ ΜΕΛ
την δι και ο συ υ νην σου αλ λη λου ι α αλ
ΓΑ ΔΙ
λη λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

η η η η η η η η η οι προ ο φη η η η η η η

η η ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ιε ε ε προ ο ο σε προ ο κα

α τη η η η η η η η η η η γει ει ει σε προ κα α

τη η η η η η γ γει ει ει λα α α α α α α

α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο

ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον

πλα α α κα α α α α α α α α κι ι

ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο

ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α

ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο το μη ο ο ο ο

ο το α α λα α ος ο ρος μη ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ ΝΗ

ο ιο ο το α α λα α ος ο ρος α α α α α α α α

α α α α α α α α λα α α α α α α α α α α α

ος ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α α

τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν

α α α α α α α α α α α α α α α αν

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΖΘ

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ

ΠΑ

μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον χαι

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο

ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ κα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΘ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

ΜΕΛ
ΖΩ
ΠΑ
ΖΩ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΖΩ
ΖΩ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ πα

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*